

DUNÁNTÚLI HAZÁNK

Keresztény kisgazda- és földmives-párti politikai lap.

Örökösztőség és kiadóhivatal: Pápa, Jókai Mór utca 16.
Telefonszáma: 14.
Előfizetési árak: egész évre 160 K, félévre 80 K,
negyedévre 40 K, egy hóra 13-30 K. Egyes szám ára 2 K.

Felolvasó szerkesztő:

ZSILAVY SÁNDOR.

A keresztény kisgazda- és földmives-egyesület
hivatalos lapja.
Megjelenik minden pénteken és vasárnap.

Szemle.

Battányi Tivadar gróf levelet intézett a budapesti és vidéki lapok szerkesztősejéhez, melyben igen utcarias hangon arra kérte fel azokat, hogy pártját ne hirdék, illetve ne említsék, mint eddig „Battányi-pártnak”, hanem egész egyszerűen: Függetlenségi AS-os Kossuth-pártnak. Hogy a fűdörös lapok meghajolnának a nagyszakállú gróf em. szerény kicsúsága előtt és nem nevezik nevén a gyereket, hanem fényes ecomás névvel övezik a kis faltyut — az nekünk igazán mellékes. De minden jó érzésünk, magyar vérünk minden cseppje tiltakozik és felhárad az ellen, hogy Kossuth apánk megszentelt, áldott, glóriás nagy nevével együtt említsék azt a politikai csoportot, melynek tagjai azokból a gyászritűzerekből verbuválódtak, kik szűkebb környezet, testőrgárdáját, mindövre kész és kapható szállásait képezték az ürülő Károlyi Mihálynak, kik hazánk ellenségeivel szövetekeztek, hogy céljaikat elérhessék, kik közreműködtek az ország összeomlására és nagyban okai voltak annak, hogy hazánk kétharmadrésze elveszett, testvéreink milliói idegen rabigába jutottak.

A Kossuth-kultusz, mint amely a nemzeti eszme legsarkalatosabb elemével, az önálló, független állami léthez való joggal van elváhatatlanul összeforrvva, rendkívül erős alapokon nyugszik a magyar néplételeben. S amint a nemzeti eszme lehanyatlását sajátos szomorú viszonyaink között lehetetlennek kell tartanunk, ép így nem veszithet fényéből az a tisztelet, mellyel népünk Kossuth Lajos emléket körüveszi.

Nem lehet tehát, hogy egyes emberek cégerint csináljanak maguknak, politikai céljaik elérésére, egy olyan névből, melyet szentséges nagyságában Isten, Haza mellett harmadsorban emleget imáiba foglalva, a multon épülni, a multon lelkesedni tudó magyarság. Nem szégyen és gyalázat, de egyenes szentségtörés egy áldott, magasztos névnek bizonytalan elemek által politikai cégerint való felhasználása. Aki emlékeiben iartja 1918-at, annak vére lázongva tiltakozik az ilyen merényletek ellen.

„Csonka Magyarország — nem ország,
Egész Magyarország — mennyország!

TAVIRATOK.

(Saját tudósításokból.)

Az angol alsóházól.

London, márc. 2.

(M. T. I.) A kincstári kancellárt megkérdezték az alsóházban, hogy a kormány milyen álláspontra helyezkedik azzal a memorandummal szemben, melyet a Sir Eric Geddes elnöklésével dolgozó bizottság a költségvetési megtakarítások ügyében elkészített. A kancellár kijelentette, hogy a kormány a közoktatástudományi kiadásokat nem fogja 18 millióval leszállítani, mint ahogy a bizottság javasolta, hanem csak hat és fél millióval. A bizottság továbbá úgy vélekedett, hogy a tengerészet létszámát 121.600 főről 88.400 főre lehet leszállítani, ezzel szemben a kormány azon a nézeten van, hogy a létszámot 98.000 főnyinél alacsonyabbra nem korlátozhatja.

Fognak a csehek Prágában.

Bécs, márc. 2.

(M. T. I.) A prágai lapok, a prágai népszámlálás eredményéről igen érdekes adatokat közölnek. A népszámlálás a nemzetiségi viszonyok figyelemreméltó eltéréseit mutatja a németek javára. Prágában ma 31.251 német és 624.744 cseh lakik, míg az előbbi népszámlálás alkalmával 51.736 csehvel volt több, mint most. A németek száma a két népszámlálás közti időben egyáltalán nem változott.

Pusztító árvíz Sziléziában.

Breslau, márc. 2.

Teschbenben tegnap éjjel a jégtömbök 20 méter szélességben szétförték az Odera töltését. A kiáradt víz több falut teljesen elvágott a külvilágtól, az állatállomány nagyrésze vízbe fullt.

A csehek állhatatosak.

Prága, márc. 2.

A Slovensko Politika jelentése szerint a csehek nem fognak további engedelményeket tenni a lengyeleknek. A lap itt a javorinai kérdésre gondol és hangsúlyozza, hogy ebben a kérdésben a csehek szilárdak maradnak, még akkor is, ha ez a cseh-lengyel szerződés felbomlására vezetne.

Mennyit ér orosz rubel?

Moszkva, márc. 2.

A háború előtti rubel árfolyamát folyó hó 1-től kezdve 200.000 szovjet rubelben állapították meg.

„Hiszek egy Istenben,
Hiszek egy hazában.
Hiszek egy Isteni örök igazságban.
Hiszek Magyarország feltámadásában.
Amen”

Ünneprontók

nem akartunk lenni, nem akartuk a szó, a toli hatalmát felhasználni arra, hogy komor hanggal belevágjunk a vidám farsangolók kacagó jókedvébe; nem akartuk a cigány hegedűjét egy szörnű sikoltással elnémítani; nem akartuk megkérdezni a féktelenül vidám magyarságtól: *mi ok az öröme, nagyhangu jókedvre?*

Az ideai farsang éjszakáit a bálók, táncmulatságok szakadatlan sorozatu, csillogó, fényes lámpái világították be. Alig volt nap — még az ilyen kis városban is, mint Pápa —, hogy ne lett volna táncmulatság, némely napon kettő, három és több is, úgy hogy az ideai farsang mulatságainak száma nyugodtan vétekszik a béke éveinek három-négy farsangjéival, amit ha komolyan megfontolunk, kell, hogy bizonyos szomorúsággal töltsön el bennünket, amely tényről igen szomorú következtetést kell, hogy levonjunk, s ez a szomorú következtetés: *a mai magyarság könnyen felejt, hamar felejt.*

Nem az ifjuságot akarjuk megróni, melynek elvitáztatatlan joga van az élet ártatlan örömeihez, csak azt a feültelességet kifogásoljuk, hogy a jókedv tüzevérű paripáinak nyakára elfelejtettek féket is tenni, s annyira szabadjára bocsátották őket, hogy teljesen megfélekedtek arról, hogy itthon a magyarság megroksadt házában nemrég temetés volt s még a sirhant nedves könnyeinktől, még a gyászév vége nagyon messze van.

Azt mondják: sirva vigad a magyar, de ennek a sirva vigadásnak kell, hogy valami nemzeti jellege, faji alapvonása, magyaros motívuma legyen. Ezeket a sajátosságokat az ideai farsang „sirva vigadásaiban”, sajnos, nem sikerült felfedeznünk. De felfedeztük a tobzódo külföld majmolását, keverve valami idegen illatu hányaveti nemfördőmséggel.

A multak példáin elindulva, a nemzeti elnyomatás, a szomorú kifosztottság, a mankós bánáság napjaiban talán más formában várhattuk volna a „jókedv” pillanatainak megnyilvánulását. Egy kissé halkabb húrokat a cigány hegedűjére, sürűbb fátyolt a csillogó ablakokra, magyar bánatot a nótaszóba, nemzeti motívumot a táncba, hogyha a szomszédok közül valaki véletlenül vigságunkba betekint, láthassa, hogy jókedvünkben ott

vannak az égő, sajnó sebek is, ott a magyar ontat, a dac, mely nem engedi úrrá lenni lelettünk az elcsüggedést, mely nem engedi feledni, hogy a báterem csillogó ablaka a komoran sötét magyar éjszakába tekint.

A farsang elmúlt — nem voltunk ünneprontok —, de itt a bójt, a magunkba-szállás ideje s talán nem válik hátranyunkra, ha egy küssé elmélkedünk, hogy tényleg van-e ok öröme, nagyhangú jókedvre? D.

A mi nagygyűlésünk.

A politikai népgyűlés.

Február 19-én, délután.

Zsilavy Sándor, orsz. ügyvezető elnök után
dr. Hegedűs György

v. nemzetgyűlési képviselő állott fel szólásra, ki a keresztény magyarság jövőjéről szólott, mondván a következőket:

Keresztény Testvéreim! (Halljuk, halljuk!) Ha van ebben a teremben valaki, aki a mai gyűlés eredményével meg van elégedve, ha valakinek szive erősen dobog az örömtől: akkor az első az enyém. Az Ébredő Magyarok Egyesületében, amelynek én ma országos társelnöke vagyok, (éljenzés) amelynek erős lélekkel dolgoztam a magyarságért és ma végtelenül boldog vagyok, hogy a keresztény mozgalom itt is, e szövetségben is megindult és a leg-erősebb tüzzel lobog. Ez a keresztény tűz, ez a keresztény öklöbbsorolás az, amelynek benünk ellankadni nem szabad. A végzet nemzetünk számára két utat jelölt ki. Az egyiket haladnak azok, akiknek meg van mindentük, gazdagok, boldogok, semmi baj nem éri őket, akiknek se testi, se lelki fájdalmuk nincs. Ezekkel szemben van egy másik út, melyet jobbról-bairól mély szakadások vesznek körül, amely úton éles kövek vannak és a mely utat sötétség borítja. Ez az út azoké, akiknek még van jövőjük, akiknek még küzdeni és szenvedni kell. Ezen az úton még nem régen igen kevesen voltak. Én úgy látom, hogy ezen az úton, mely fölött nincs nap, nincs csillag, nincs vezető, egy fényes nap van felkelőben, ez pedig a magyar nap. Már most ebben a szomorú helyzetben, melyben a mi országunk van, nem szabad hagyni, hogy a nemzet elkorcsosodjon, de erős lélekkel kell várunk, mit ad az Ur-isten nekünk. Az Ur-isten azt mondja: küzdj, harcolj, imádkozz és én megsegítelek. Segítsünk tehát magunkon. Ha az út rossz, meg kell javítani. Azokat a gödröket be kell temelni, az akadályokat el kell hárítani, komoly munkához kell fogni, hogy az út végén elérhessük a keresztény Magyarországot. (Éljenzés.) Keresztény Testvéreim! (Halljuk, halljuk!) 1918-ban, mikor én is hét golyóval testemben hazajöttem a front-ról, akkor a göndörhaju és Göndör nevű zsidó gyerekek azt parancsolták: elég volt a háborúból, nincs miért harcolni. (Gyalázat! Gazemberek voltak!) Félre engedtek sokan magukat vezetőit. (A gyász magyarok!) Ezek a göndörhaju és Göndör nevű zsidók osztottak mindent, ígérték eget-földet. És ez a zsidó maszlag a magyar nemzetet elkábította, beugratta és mindenki hitt ügyzölván nekik és midőn már egészen levették a népet lábairól, akkor nyakunkra küldték a kommunizmust. (Az átkozott gazemberek!)

Hosszasan feltegeti a nemzeti és a keresztény összetartozandóság magasztos érzését, majd így végzi: ha pedig egykor megszólal a harci kürt, akkor a zászló után a katolikusok vigyék a keresztet, a reformátusok pedig a buzogányt (élénk hosszantartó taps, általános tetszés) a nagy, a boldog Magyarország megteremtéséért folyó harcban.

Nekünk ragaszkodnunk kell Magyarországnak államformájához. Hála Isten, az átmeneti idő

alatt is van nekünk két hatalmas és mindenben felfülfülfő, mindenben megbízható nagy magyar emberünk: Horthy Miklós, az ország kormányzója (viharos taps és éljenzés) és József kir. herceg. (Hosszas éljenzés.) Amíg ez a két fényes csillag bearanyozza a magyar eget, addig nekünk nincs okunk a félelemre. Nekünk tömörülni kell! Még pedig egy hatalmas öklöbe, mellyel egykor akkorát üthetünk, hogy szét essék Csehország, Szerbia és a Román birodalom. (Hatalmas, lelkes taps.) De milyen utak vezetnek ehhez? Amíg mi kéz és láb nélkül leszünk, addig mindig lesz küzdelem. Ne beszéljék az emberek, hogy nem akarunk katonákat látni, legyenek meggyőződve egyesek, hogy nem fogunk évekig tartó drótakadályos háborúba menni, ezt a kérdést hamarosan el kell intéznünk, ha lesz hozzá megfelelő erőnk. Most az a kérdés, hogyan jutunk el az erőhöz? Ha a tekiintélyt megbecsüljük, ha a gyermek megbecsüli atyját, az asszony az urát, szép családi élet van; ha a község megbecsüli előjáróját, ha megbecsüljük a kormányt, az államfőt, akkor egy rend keletkezik, mely megfelelő vezetőre vár, amely alatt áll és nem megy a saját feje után. Tekintély, tisztelet, bizalom a feljebbvalókban és a kiadott parancs feltétlen teljesítése az alapfeltétele a nemzeti erőnek.

Ha eljön a választások ideje, ha parancsot ad a központ, hogy egyik ide, másik oda megy, nem szabad azt mondani: én nem megyek, menjen a fene.

A nemzetgyűlés hozott igen jó törvényeket, pl. a numerus clausust. Ez egy keresztény küzdelem és pedig keresztény faji küzdelem. A legtöbbben voltak a fronton, láttak-e ott sok zsidót. Aligha! (Az irodákban üldögéltek.) Mi ennek az oka? Az, hogy a katonasorvosok 90%-a zsidó volt. Az a zsidó doktor remegett, ha egy zsidót a frontra kellett küldeni. Azért kell korlátozni a tudományos pályákon a zsidók számát, mert ha az ország egyformán veszi polgári szolgálatát igénybe, egyformán kell ezt a szolgálatot teljesíteni is. Ezért kellett a numerus clausus, mert ha a zsidóság kerül a tudományos pályákon túlsúlyra, ez a magyar faj óriási veszteségét jelentené. Az u. n. hadmentességi adót mindenki fizeti, aki nem volt az első vonalban, még a dandárparancsnok is. Aki olyan helyen szolgált hazáját, mely az első vonal mögött volt, fizetik pl. még a tábori papok, a barátok is. Ez volt az első törvény, melyet a nemzetgyűlés megalkotott. Második a házihelyek, a birtokreformról szóló törvény volt. Egyesek azt mondják, hogy ezt a törvényt elsősorban a nagy urak birtokain kell keresztülhajtani. (Ugy van.) Én pedig azt mondom, hogy azok birtokain, kik a háború alatt szereztek azokat. (A zsidók! Papirbakancs szállítottok.) A nagy urak nem szereztek, mert megverte őket az Isten azért, hogy a zsidóknak adták bérbe a földet, akik annak a hasznát zsebre vették és meggazdagodtak. Ha nem akarják vagy nem tudják a nagy urak megművelteni földjeiket, akkor adják át a földműveseknek. (Általános helyeslés.) Magyarország kereskedelmének 98% zsidó

kézben van. (Elég sajnós! Szégyen és gyalázat!) De nem verhetjük agyon a zsidókat, mert ennek az úri családok az oka, akik külföldre küldik fiaikat tanulni, mintsem hogy itthon kereskedelmi vagy ipari pályára adnák. Nálunk szegény és lealázó valami kereskedő vagy iparos tanoncnak lenni. (Sajnos, úgy van!) Addig, míg ez így lesz, a keresztény társadalom nagy eredményeket nem fog elérni tudni soha. Miért kell ezt a küzdelmet a zsidósággal szemben az ipari és kereskedelmi téren megvívni? Azért, mert Magyarországot a magyarokról nevezték el, (nem pedig a Kohn-okról), magyarok szereztek ezt a földet, épen ezért jogosult teljesen ez a harc. Nem nehéz ez, csak akarni kell. El kell határozni azt, hogy szövetségre lép mindenki; minden egyes földművesnek igenis magyar faji keresztény harcot kell folytatni, mert meg akarjuk fojtani azt a másik fajt. Éljen a lelkében az az elhatározás, hogy zsidónak pénzt nem adunk, ha ezt egyenként keresztül tudjuk vinni önmagunkban, fajnkat erősítjük. A mi célunk, a földműves osztály célja: az agrár demokrácia. Ezt a szót igen sokan félreértik. Ez azt jelenti, hogy az ország gazdasági és politikai iránya földműves irányban menjen. Úgy kell ezt az országot átfesteni, hogy minden nyilvánulásában lássák meg, hogy itt egy földműveléssel foglalkozó ország van. Ezt nem mondhatja el Németország, mert náluk minden az ipar érdekében történik, nálunk pedig mindegyik a föld érdekében kell történni.

Ezután a virilizmust fejtegeti és oda konkludál, hogy meg kell alkotni a fatu virilizmusát, amely szigoruan vett választáson alapuljon, hogy a községek önállóan és szabadon küldhessék be érdekképviselőiket a megyegyűlésbe.

Majd kifejti, hogy egyforma vagyonváltást követelünk, mert a mai vagyonváltás nem igazságos. Legtöbbet fizet a földműves, jóval kevesebbet a szőlőbirtokos, még kevesebbet a lipótvárosi zsidó háztulajdonos, az ékszerész pedig majdnem semmit a földműves vagyonváltásához képest. Magyarországon és időktől fogva minden terhet a földbirtokra raktak. Most ezt a határt szigoruan meg kell szabni és a földműves népet megerősíteni, mert hogya Magyarország népe nem bírja a terhet, akkor összeroppan ez az ország. Ha a falakat nem erősítjük, akkor arra építeni sem lehet, ha pedig építünk és nem bírja a terhet, akkor összedől az az épület. Nem szabad nekünk tovább menni ezen az úton. Az adózásoknak ezt a módját meg kell szüntetni, mert ha az adókkal agyon terheljük az országot, akkor hiába van ipar, hiába kereskedelem, az az ország össze fog dőlni. A magyar falut erősíteni kell, mert szemben áll vele a zsidóság. (Ugy van! Élénk helyeslés!)

Böven fejtegeti az irredentizmus lényegét, majd lelket felrázó lelkes szavakban ad kifejezést annak a törekvésnek, hogy nem nyugszunk addig, míg Magyarországon a magyar faj nem lesz uralkodó, a keresztény vallás irányító, míg teljes egészében kezünk nem lesz csorbítatlanul a hármás bérce s a négy folyó hona. (Lelkes tapsvihar, meg-megújuló éljenzés!)

Utánna Hoffmann Gyula, szövetségünk mindszentkálai elnöke szólott lelkes, talpraesett beszédben a Keresztény Kisgazda- és Földműves-Szövetség Pártjának intranzigens keresztény irányzatáról. Fejtegette az összetartás szükségességét, buzdította a hallgatóságot, hogy tartson ki rendületlenül a párt harcoss vezérei és katonái mellett. (Beszédét többször szaktotta meg a tetszésnyilvánítás és felzúgó taps.)

Majd Kelemen Dezső, szövetségünk bakony-sági elnöke beszélt a pártegyeségről. A törté-

nelemből vett igen élénk példákkal illusztrálta, mit képes elérni az a nép, melyben van összetartás és fegyelem. Mindez látható az ir, az angol, az amerikai példákban. Egységessé kell tenni pártunkat, mert csak így érhetjük el mindazt, ami ma, a jelenlegi szomorú állapotok mellett minden jóérzésű magyarnak legfőbb vágya. Kélemlent lelkesen megéljenczte a hallgatóság.

Nyárs István, szövetségünk országos titkára tartott ezután tüzes, lelkes hangú beszédet a *Keresztény kisczagok és földművesek összetartásáról*. Erős hangon ostromozva a multak bűneit, s lelkes tetszéstől kísérvé mutatta meg azt az irányt, melyet a magyar földműves népek követnie kell, ha a jövőben boldogulni akar.

Márton Jenő,

a szövetség keszthelyi főtükára a *sajtóról* tartott megszívlelendő beszédet, melyet kivonatossan alább közlünk:

Magyarok! Véreme! Hős magyar nemzet vitéz fia, hozzátok szölok a szó erejénél fogva, mert amint a közlelvők között a szóbeszéd az, melynek segítségével gondolatainkat egymással közölhetjük, a messze távollevők között, az irás, a nyomtatás, vagyis a sajtó az, amivel egy gondolatot, vagy egy eszmét bárhova elvihetünk, bárhol hirdethetünk.

Mielőtt azonban a nagyfotosságu kérdés kimerítő fejtegetésébe bocsátkoznánk, ki kell térnem egy általános kérdésre.

Az örök világtörvényeknek kétféle tömgegyivánulása van, melyek közül az egyik a központ felé ható, a másik a központtól eltávolítani törekvő erőhatás. Az első a sűrítő, tömörítő, alkotó, építő *konstruktív* szavakkal magyarázható, a másik a ritkító, szétbontó, erjesztő, bomlasztó *destruktív* szavakban nyer magyarázatot az életben.

Nálunk két ellentétl vivja egymással az élet-halál harcát, egyik a magyar faj, a másik a zsidó faj. (Ugy van!)

Az első összecsapásnál be kell vallani, mi maradtunk alul, a zsidó győzött az ő módszerével ellenuk indított attakjával. Kijötte a nemzetből a faji öntudatot, az egyénekből a tisztességérzetet és az önzetlen becsüleltséget. Lezüllesztette a családí erkölcsöket, a tekintélytiszteletet, a hádsereget. Egymásra uszította a keresztény felekezeleket, egymás ellen szervezte és izgatta a különféle társadalmi osztályokat. Felforgatta államrendszerünket, felborította a trónt, s végül hozzá fogtak a magyar faj irtásához. (Felkiáltások: Igaz! Ugy van!)

Ezt a romboló, destruktív munkát azért végezték, hogy ugyanakkor felépíthessék az ő országukat.

Természetesen, ezt az ellentétl viselt háborút az ő módszerükkel, az ő fegyvereikkel vívták meg. S most figyeljétek, kedves barátaim, milyenek is hát azok a zsidó fegyverek, melyekkel bennünket legyőztek és tönkretettek.

Ne gondoljatok ám kardra, puskára, vagy valamilyen különös szerkezetű messzehordó ágyúra, mely fegyverek kezeléséhez elsősorban bátorság és bizonyos hősiesség is kell, nem! Az ő fegyverük egészen más, egészen különös valami! (Tetszés, moraj! Halljuk! Halljuk!)

Az ő fegyverük a pénz, a csók, a maszlag. A pénzzel vesztegetnek, lefizetnek, megvásárolnak mindent és mindenkit, amire vagy akire céljaik eléréséhez szükségük van.

A csókka, delnök császájait elbűvölnék, elvarázsolnak, hatalmukba kerítenek olyan egyéniségeket, akiket a csengő pénzzel maguknak megvásárolni nem tudnak, ott a szerelem varázsán keresztül hajják végre a legfontosabb politikai akaratukat.

A maszlag, aminek a fejtegetése a jelen beszédem tárgya, amivel elbolondították, tévútra vezetik és megrontják minden becsületű egyének a lelkeit, a sajtó útján jut a lelkebe.

A sok maszlag között, mellyel az egész nemzetet befolyásuk alá vonták, sőt tovább megyek, az egész művelt világot évtizedeken keresztül bolondították, amivel forradalmakat idéztek elő, az az a három jelszó, melyet mindenki jól ismer: *szabadság, testvériség, egyenlőség!*

Nem is sejtí a jóhiszemű emberiség, hogy mily veszedelmes jelszavak ezek, melyeket aztán lelkiismeretlenül úgy hirdetnek, s ezek leple alatt úgy cselekednek, hogy aztán a végén nyakára dühessenek az egész világnak.

A szabadság jelszava nekik azért kell, hogy ők szabadon garázdálkodhassanak a társadalomban, lelkiismeretfurdalás nélkül, rovására a társadalom összes rétegeinek. Mi a szabadság? A teljes szabadság az képtelenség, a szabadság nem abszolút fogalom, a szabadság éppen nagyon viszonylagos valami, mert a szabadsággal csak addig élhetünk, ameddig más emberek szabadságát, illetőleg érdekeit nem veszélyeztetjük.

Nem lehet szabadsága valakinek a piac közepén akkor löpöldözni, vagy bottal vagdalózni, amikor az tele van járó-kelőkkel, mert az embertársaink életbiztonsága van veszélyeztetve. Nem áll szabadságában az erősebbeknek a gyöngébbek rovására cselekedni, stb.

Testvériség? Hát édes barátom, én nekem elsősorban az édesanyám többi gyermekei a testvéreim! Másodsorban a hazám fiaí a testvéreim, akik velem együtt a magyar népcsaládnak a gyermekei, harmadsorban pedig csak azok lehetnek testvéreim, akik a magyar nemzettel bizonyos rokonságban levő, velünk érző, minket is testvérüknek valló nemzetek ivadékai. De semmiestre sem lehet nekem testvérem egy görbeornú, karikáslábú, Palesztinából idezakadt zsidógyerek (Taps), akit már csecsemő korában a talmud paragrafusai szerint arra tanítottak, hogy: „pusztítsd a gojt, mert az töled idegen, náladnál alsóbbrendű, valóságos baromi élőlény, akiből hiányzik valami, hogy egész ember legyen, mert a Jehovának csak ők a kiválasztott népei, a többi népeket csak arra teremtette a Jehova, hogy a zsidóknak rabszolgái legyenek”.

A goj pedig mi vagyunk, keresztény magyarok, tehát kedves barátaim, talán mindenki képes volnék testvéremnek fogadni, de a rólunk így vélekedő zsidót, azt hát nem, soha! (Taps. Tetszés.)

Egyenlőség! Kijáltj felénk a senkik, a semmik, az idegenek, akik csak kapni akarnak, de adni, vagy áldozni nem tudnak, mert nincs semmijük, sem lelkük, sem vagyonuk. Édes barátaim, a világegyetemben, a nagy természetben egyenlőség nincsen, csak különféleség, legfeljebb hasonlatosság. Két egyforma tojást senki sem tud találni, két egyforma ember nem született erre a világra, két egyforma soha még semmiből nem volt, csak legfeljebb nagyon hasonló; hát akkor milyen képtelenség azt hirdetni, hogy legyünk mindnyájan egyenlők, sőt ezt úgy mondják, hogy legyünk mindnyájan proletárok. Legalább azt hirdették volna azok a zsidó bölcsek szónokok, hogy hát legyünk mind királyok, hercegek, grófok, tudósok vagy bölcsek. Miért a legnyomorultabb sorban akartak mindenkit egyenlőnek minősíteni? (Általános tetszés.)

Én bizony kikérvém magamnak azt, ha valaki engem Szamuelylyel vagy Leninnel, a világ leghírhedtebb gyilkosaival egyenlőnek, vagy csak hasonlóknak is tartana. (Tetszés.)

Ilyen és hasonló, az első pillanatra hangzatos, de annál képtelenebb maszlagolással bolondították az embereket s mindezt a sajtó segítségével tették. Összevásárolták az összes újságokat, azokat is, melyek csak még pár évvel ezelőtt is a magyar nemzeti érdekek mellett irtak, azok szerkesztőségébe zsidógyerekeket ültettek s e lapok/hasábjain keresztül végezték el azt a rettenetes romboló munkát, melynek az eredménye, láttuk, az ország összeomlása volt.

Ilyen újságok elsősorban Az Est, Pesti Napló, Magyarország, melyek Az Est sajtóvállalat tulajdonában vannak. A Világ (Le velet!) meg a zsidó szabadkőművesek hivatalos lapja.

A Népszava pedig a legmegvetésre méltóbb, a kommunizmus alatt egyedül domináló nemzetközi zsidósajtóorgánus s ha egy jóhiszemű polgár ember a kezébe veszi s elolvassa a címét, hát azt hiszi, hogy tényleg a nép szava van benne hangoztatva, pedig barátaim, annak minden szava, minden sora a minket keresztény magyarságot megfojtani törekvő, Magyarországot elpusztítani kívánó, nemzetrontó zsidó lélekből fakad. Sok ilyen hasonló újság van még, hosszabban nem foglalkozhatok e tárggyal, azonban arra kérék benneteket s ezt nekem ígérjétek meg, hogy legalább a most felemlített újságokat soha kezetekbe ne vegyétek, azokét soha egy fillért ne adjátok. (Nem is adunk! Tartsák meg maguknak!)

Van minkünk sajtó magunknak egy becsületes, hazafiasan szerkesztett, a magyar nép érdekeivel őszintén foglalkozó újságunk, ez a Dunántúli Hazánk. (Felkiáltások: Éljenek a szerkesztői!) Ezt olvassátok, ezt járassátok, ezt terjesszétek. Ez néktek való, ez megmondja az igazat, nem fél semmitől s ez közel hoz benneteket egymáshoz s nevel benneteket a mindenkori helyes iránynak megfelelően, keresztény-magyar nemzeti szellemben.

Amidőn már befejezni kívánom szavaimat, arra kérék benneteket, hogy jótanácsaimat ei ne feledjétek, mert ezekhez való alkalmazkodás nélkül kifizött nagy céljainkat el nem érhetitek.

Isten áldjon meg benneteket! (Hosszas éljenzés, taps és tetszés, a szónokot üdvözlík.)

Végül Hegedüs Árpád tanító beszélt a múlt politikai harcáról, amelyek meddő közjogi vitákban merültek ki. A keresztény nemzeti ébredésről, belefoglalva a területi integritás gondolatát s az új boldog Magyarországról.

Ezután az indítványok következtek. Németh Károly (Borszörcsök), Németh János (Kiscsösz), a dohányárak leszállításáról és az ország, megyei és községi utak jókban helyezése iránt tesznek indítványt.

A nagygyűlés a javaslatokat Márton Jenő hozzászólása után elfogadja és kimondja, hogy ilyen értelemben felír az illetékes szakminiszterhez.

Papp János (Oroszi) panasolja, hogy községében legalább negyven család van, kiknek egy talpalatnyi földjük sincs. Fizetés mellett ezek részére sürgősen földek kiosztását kéri.

A nagygyűlés elnöke felhívja Papp Jánost, hogy kérelmüket írásban adják be a Szövetség központjának.

Az indítványok éhangzása után Zsilay Sándor orsz. ügy.-elnök állott föl szólásra:

Vigyék magukkal — úgymond — a legmélyebb és leghálásabb köszönetemet. Mondják ér otthon, hogy itt hol voltak; jó helyen voltak, a kereszténységért és magyarságért küzdő csapattal találkoztak. Igyekezzenek ezeket az eszméket táplálni és növelni, amelyekből lelkükbe csepegtettünk. Adják át társaiknak, kiszagda-

társainknak, kik otthon maradtak, ezeket az eszméket. Én, édes Barátaim, becsülettel azt mondom, tartsanak ki rendületlenül, szíves akaratil Szövetségünk mellett. Egy évvel ezelőtt azt ígértem, hogy ha meglátnak engem, hogy egy zsidó asztalához lélek, piszkoljanak le, ha pedig felülök egy zsidó kocsjára, huzzanak le onnét. Azért a pécsenyélt vagy kocsi-kázásért nem hagyok lealkudni semmit. (Lelkes taps.) Arra a hatalmas küzdelemre pedig, amelyre ebben a pillanatban elindultunk, kérjük, Testvéreim, a jó Isten áldását és segítségét, hogy azt eredményesen végig is tudjuk harcolni. Isten veletek!! (Hosszantartó, megújuló taps, Zsilavyt tiltetésszerűen ünneplik.)

A délutáni politikai népgyűlést a Himnusz magasztos akkordjai zárták be.

Üdvözetek nagygyűlésünkre.

A Keresztény Kisgazda- és Földmivesszövetség országos nagygyűlése alkalmából központunkhoz küldött távirati és levélbeli üdvözeteket az óriási anyaghalmozás miatt eddig nem volt módunkban nyilvánosságra hozni. Most is csak néhány nevezetesebb egyéniség üdvözlését közölhetjük.

József kir. herceg Ötensége

a következő táviratot küldte:

Nagygyűlésük alkalmából küldött szeretetteljes és lelkes üdvözlétek szívből fakadó, ragaszkodás teli köszönetet küldök magyar testvéreimnek és kérem az eget Urat, hogy oly sok szenvedés és keserű csapás után tegye áldólag kezét imádott hazánkra és szeretett jó népére.

Lelkes szeretettel üdvözölöm mindnyájukat, jobban és rosszban hűséges honfitársuk

József
őherceg, tábornagy.

Gróf Bethlen István

m. kir. miniszterelnök.

Országos nagygyűlésük alkalmából hoztam intézett hazaias üdvözlésükért fogadják igaz köszönetem kifejezését. Kívánom, hogy politikai pártta alakulásuk a haza javára irányuló eredményes tevékenységgel járjon.

Gróf Bethlen István.

Dr. Schandi Károly

földmivelésügyi államtitkár.

Szíves baráti üdvözléteket őszintén köszönöm és biztosthatom a Szövetséget, hogy mindig bizalommal számíthatnak reám az agrár eszmék megvalósításáért folyó küzdelemben.

Schandi
államtitkár.

LEGÚJABB.

Egyiptom függetlensége.

London, márc. 2.

(M. T. I.) Allenby, lord Egyiptomba való megérkezése után meglátogatta Fuad szultánt és átnyújtotta neki a brit kormány nyilatkozatát, valamint a nyilatkozathoz fűzött kísérő levelet. A szultán meglepődéssel fogadta a nyilatkozatot és rögtön magához hívatta Sarwat basát, akit megbízott a kormány megalakításával. Sarwat basa a megbízást elfogadta és jelenleg a kormány összeállításán fáradozik. Az angol kormánynak a szultánhoz intézett közlése értelmében, az egyiptomi kormánynak önálló külügyminiszteri tárcája lesz és az egyiptomi külügyminiszterium fogja megszervezni Egyiptom diplomáciai és konzuli képviselőit.

Karlovics uram, a „békeapostol“.

Kilincsel a zalamegyei „kisgazdapárt vezetősége“. — Rassayékat akarják nyeregbe segíteni.

Budapesti híradás szerint a „zalavármegyeyi kisgazdapárt“ (ugyan, melyik kisgazdapárt ez?) Karlovics József pártelnök vezetésével megjelent nagyatádi Szabó Istvánnál és Rassay Károlynál, hogy tolmacsolja a párt ama kívánságát, hogy a kormányzó kisgazdapárt (Nagyatádi) és a független kisgazda- és polgári párt (Rassay, Drózya et comp.) egyesüljön.

No, szép kis egyesülés lenne ebből a két pártból, olyanforma, mint mikor a lovat a számmal összeházasítják, a származott torzborz korcsban még az a kis jó vér is elveszik, melyet a lótlól örökölt.

A Pécsét csúfos kudarcot vallott, a zsidókkal, demokratákkal, mindeféle politikai érvényesülésre törekvő elemekkel cinboráló és puszipajtáskodó Rassayék ugyancsak sok számvért vinnének magukkal a kisgazda- és kormányzópártba.

Úgy látjuk, Nagyatádi nem állt kötelnek, elég volt már pártjának a Rassayakból. De mindez nem szegte kedvét Karlovics uram „békeapostoli“ munkájának, ő tovább fog kilincselni, mert mindenáron egy ösvérrre vágyik, még több össze is hozza. De vajjon mit szólnak hozzá a zalamegyei igazi kisgazdák, akik undorodnak minden közös háztartástól, mely a kommunre, a demokratákra s a liberális zsidóság gyűlöletes uralmára emlékeztet. Karlovics uram, a „békeapostol“, úgy látszik, fixa ideában szenved, ő mindenkor a béke és meg egyezés újit munkálta, akkor is, mikor a Károlyi-rezsim s a kommun alatt a „béke“ érdekében tartott Kiskanisán és környékén véresszáju beszédeket. A „békeapostol“ hamar felejt! Elfelejtette már, hogy gyászos szereplésért a múltban egy kicsi mentette, hogy meg nem egette a körmet. Ha ő neki rövid memóriát adtak a talentumok kiosztásánál, az az ő baja vagy szerencséje, de ez nem ad neki jogot arra, hogy Zalamegye józan kisgazdáiról feltételezze, hogy azok is rövid memóriájuk és könnyen felejtjenek.

HIREK.

— **Közigazgatási bizottsági ülés.** Veszprémmege közigazgatási bizottsága a rendes tavaszi megyegyűlés után március 14-én délután 3 órakor tartja március havi rendes gyűlését.

— **Segítsünk a menekült árvákon!** Levelet hozott a posta főszerkesztőnk címére. Mindenkiöl elhagyott, hazájából kiűldözött, szegény árva menekült erdélyi leányka sirja el benné keserveit! *Árva! Menekült!* Tengernyi bánatot, mérhetetlen szenvedést, a családi tűzhely melegt, szerető anyai szívet, a gondviselő apát nélkülözö szegény szerencsétlen árva sirmait fejezik ki a bánatos szavak!! De beszéljenek helyettünk a beküldött szomorú sorok: „Szegény árva erdélyi menekült, hibás leány vagyok. Nincsen ruhám, nincsen fehéreneműm, sem cipőm, mindenből teljesen kiszakadtam és a mai nehéz viszonyok miatt venni nem tudok magamnak. Mély alázattal esedezem a jószívű közönség nemes pártfogásáért. Segítsenek rajtam, hogy egy kis ruhát és cipőt vehessek hibás lábamra! Jótéteményeikért imába foglalom a jószívű közönséget. *László Emma* erdélyi menekült.“ Felkérjük olvasóközönségünket és

„Szövetségünk“ tagjait, hallgassák meg a szegény árva jalkiáltásait és siessenek megmentésére! A szíves adományokat szerkesztőségünk nyugtázza és illetékes helyre továbbítja.

— **Közzgyűlés.** A pápai Kath. Legényegyesület március 5-én tartja évi közzgyűlését. Tárnya a tisztújítás és az egyesület egész évi számadása. A közzgyűlésre az egyesületnek rendes és rendkívüli tagjait tisztelettel meghívja az Elnökség.

— **A buza ára a márciusi vagyonváltásban.** A vagyonváltásról szóló II. törvény (1921. évi XLV. t.-c.) 1. fejezete értelmében a mezőgazdasági ingatlanok vagyonváltása fejében feltendő buza árát a pénzügyminiszter márciusra szóló érvénnyel métermázsánként kettőezer-négyszázötvenöt (2455) koronában állapította meg.

— **A forgalmi adó március 1-től három százalék.** A másfél százalékról három százalékra főlemél: forgalmi adó március 1-én lépett életbe.

— **Egy híres nagyevő halála.** Mint a „Kecskeméti Közlöny“ írja, meghalt Kecskemét legnagyobb evője, V. B., aki érettségilt tett, jogot végzett, de akit rettenetes csapás-szerű tulajdonsága, kielégíthetetlen étvágya a züllésbe vitt. Állandó látogatója volt a korcsmáknak s majdnem mindenütt akadt egy-egy jókedvű magyar, különösen békében, akinek kontójára fogadásból bemutatva gyomrának hiheretlen teljesítő képességét. Fogadásból négy évvel ezelőtt tizenkétféle fogásból álló állapot a levestől a-sajtig és gyümölcsig felülről lefelé, azután alulról felfelé végigette. Uzsonnára két kiló szalonnát megevett, ha kapott. Az utóbbi időben nagy nyomorban volt s a halál nagy nélkülözések közül váltotta meg.

— **A szőlők telelése.** A szőlőkben a külső téli munkálatokat az időjárás miatt be kellett szüntetni. A föld olyan mélyen átfagyott, hogy a földforgatást teljesen megszüntette. A szőlők nagyobbbrészt fedetlenek, de még eddig jól teleltek, a rügyek épek és üdék.

— **Tovább folyósítják a tisztviselők rendkívüli segélyét.** Az indemnitás kiterjesztéséről szóló törvénycikkben a kormány fölhatalmazást kapott arra, hogy a közzszolgáltatásban álló tisztviselőknél és egyéb alkalmazotaknak járó rendkívüli segélyeket június végéig folytatólagosan engedélyezhesse és kifizethesse, valamint hogy ezeket a rendkívüli segélyeket február hó 1-től kezdve a mostani összegek 100%-ával fölemelhesse. Az államvasuti tisztviselőkre és egyéb alkalmazottakra ez a rendelet nem terjed ki; az ő rendkívüli segélyüket a kereskedelemügyi miniszter a pénzügyminiszterrel egyetértőleg külön rendelettel állapítja meg.

— **Kapós lett a hóhérlégényi állás.** A budapesti királyi ügyészség hivatalos hirdetményt tett közzé, amelyben hírül adja, hogy az egyik hóhérlégényi állás megüresedett és azt betölteni kívánják. Az ügyészségen az volt a vélemény, hogy erre a cseppet sem kellemes megbízásra nem fognak új embert találni. Éppen ellenkezőleg történt. Még a vasárnapi délelőtti folyamán több mint husz ember jelent meg Fazekas Géza ügyészségi főigazgatónál, hogy a pályázat feltételei iránt érdeklődjön. Csaknem valamennyien rendes foglalkozásu emberek voltak. A pályázatot nyolc nap múlva döntik el.

Szerkesztő: Dienes Sándor.

Laptulajdonos: Zsilavay Sándor.

Pápa, 1922 Főiskolai könyvnyomda.